

derfor Udvalgets Forslag bliver vedtaget. Det kan gjerne være, at den Holig, over hvilken der findes Tegning, er noget for rigelig, men jeg haaber, at det ærede Udvalg tillader, at dette Spørgsmaal gjøres til Gjenstand for nærmere Forhandling mellem Udvalget og mig, og jeg skal derfor ikke have Noget imod, at Udvalgets Forslag nu vedtages, idet jeg haaber, at Udvalget med mig vil være enig i at gjøre en Forandring deri til tredie Behandling.

Dernæst er der af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) under Nr. 7. stillet et Endringsforslag, mod hvis Vedtagelse jeg i og for sig ikke har Noget at erindre. Det i Forslaget omhandlede Tillæg til en Professor, hvis tidligere Stilling ved den polytechniske Anstalt er ophørt, maa væsentlig betragtes som et personligt Tillæg, og hvis det derfor skulde lykkes at faa Lønningssloven for Professorerne ved Akademiet sat igjennem, hvilket imidlertid efter min Mening ikke vil skee, uden at Thinget kommer Noget tilbage fra de Afgjørelser, der have fundet Sted ved anden Behandling af den nævnte Lønningsslov, saa vil det ogsaa være rimeligt, at Tillæget bortfalder som personligt, og jeg skal saaledes ikke have Noget at erindre mod dette Forslag under Nr. 7.

Under Nr. 11 har den ærede Rigsdagsmand stillet det Forslag, at Underviisningsinspecteurposten skal bortfalde ved indtrædende Vacance. Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at det var et nyt Embede, og det forholder sig forsaavidt rigtigt, men han overseer, at vi nu selv begynde at blive noget gamle, saaledes at et Embede let ikke kan ansees for nyt, uagtet vi have oplevet dets Oprettelse. Dette Embede er ældre end Grundloven, og hvad der er ældre end Grundloven kan ikke betragtes som nyt; det har allerede Charakteren af Ælde. Jeg kan ikke dele den ærede Rigsdagsmands Anskuelse om den Mand's Indflydelse, der nu besejler dette Embede; jeg maa, tværtimod ærligt tilstaae, at jeg oftere har haft Anledning til at beundre den mærkværdige Skarpsindighed, hvormed han har kunnet gaae ind paa Forhold, som ikke have været Gjenstand for hans umiddelbare Livserfaring. Jeg har haft mangen Leilighed til at glæde mig over den Landsfrihed, hvormed han har kunnet see bort fra de An-

skuelser, som hans nærmeste Studium maatte føre ham til, og opfatte Spørgsmaalet fra et mere almindeligt Standpunkt. Jeg kan virkelig heller ikke troe, at det vilde være rigtigt, om man vilde lægge nogen Vægt paa de Anker, der ere blevene fremførte imod Underviisningen i de lærde Skoler. Jeg skal villig indrømme — og det ligger i selve Sagens Natur — at der kan være enkelte Ting, at rette og forbedre, men man maa endelig ikke overse, at der er en heel Klasse af Mennesker her i Landet, der ansee det som givet, som en naturlig medfødt Rettighed, at deres Børn skulle kunne gaae en lærd Skole igjennem, og naar Børnene nu enten mangle Evne eller Flid, er det overordentligt vanskeligt at faa disse Mennesker til at indrømme, at det dog ikke er givet som et naturligt Privilegium, at deres Børn skulde være saa begavede, at de skulde kunne gaae en saadan Skole igjennem, og hvad bliver saa Følgen? Saa blive disse Mennesker misfornøiede og saa komimer Skolen til at være Skylden. Naar nu en saadan Fader, hvis Forventninger om hans håabefulde Søn ere skuffede, istemmer Raadet, saa følger der et Chor af en Mængde Andre, hvormed det samme er Tilfældet. Jeg vil dermed paa ingen Maade sige Andet, end at der nok kan være Ting at forandre, og jeg skal villig indrømme, at der efter Skoleplanen, saaledes som den nu er lagt, er enkelte Classer, nogle Mellemclasser, hvorpaa der falder et særdeles stærkt Tryk. Uagtet jeg saaledes kunde have endeel at bemærke mod det, der blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), skal jeg dog ikke have noget Væsentligt at erindre mod, at denne Post bortfalder ved Vacance — jeg anseer det for rimeligt, at denne Post bliver lønnet med et Honorar — og forsaavidt Forslaget gif ud paa, at Embedet, den kongelige Ansættelse, Pensionsberettigelsen skulde falde bort ved Vacance, da skulde jeg ikke have Noget imod det, hvormed man ikke kan undvære den Sum, som nu anvendes paa denne Maade. Hvis altsaa den ærede Rigsdagsmand vilde tage sit Endringsforslag tilbage og vilde see at faa det frem i en forandret Skikkelse til tredie Behandling, saaledes at Embedet falder bort og derimod Summen blev stillet til Mini-